

Ο Αγαμέμνονας δέχτηκε με χαρά την πρόσκληση του Αίγισθου να φάνε μαζί. Ο Αίγισθος είχε κρύψει είκοσι οπλισμένους αφοσιωμένους σ' αυτόν. Κρυμμένη ήταν και η ερωμένη του, Κλυταιμνήστρα. Ο Αγαμέμνονας ούτε που την αναζήτησε. Είχε μαζί του την καινούρια του αγάπη, την Κασσάνδρα, κόρη του Πριάμου, λάφυρο κι ερωμένη του και μαζί της πήγε στο δείπνο. Τον ακολούθησαν κάμποσοι από τη φρουρά του.

Πάνω που τρωγόπιναν, ο Αίγισθος έβγαλε το σπαθί του και σκότωσε τον Αγαμέμνονα, ενώ οι κρυμμένοι οπλοφόροι χίμηξαν στους άνδρες του βασιλιά. Σκοτώθηκαν όλοι. Οι μόνοι που γλίτωσαν από τη φοβερή μάχη ήταν ο Αίγισθος και η Κασσάνδρα. Βγήκε από τον κρυψώνα της η Κλυταιμνήστρα και με γυμνό σπαθί χίμηξε καταπάνω της. Εκείνη έσπευσε ν' αγκαλιάσει το κορμί του Αγαμέμνονα που ξεψυχούσε. Προσπάθησε αυτός να πιάσει το σπαθί του αλλά δεν μπόρεσε. Η Κλυταιμνήστρα έσφαξε την Κασσάνδρα κι αποχώρησε. Αυτή και ο εραστής της είχαν απαλλαγεί από κάθε κίνδυνο. Μπορούσαν να χαρούν ελεύθεροι τον έρωτά τους. Συνεχίζοντας την αφήγησή του, στην Οδύσσεια, ο Πρωτέας περιγράφει (δ 530 κ.ε.):

«...Είκοσι παίρνει (ο Αίγισθος) διαλεχτά της χώρας παλληκάρια,

τους κρύβει και προστάζει αλλού τραπέζι να 'τοιμάσουν.

Κατόπι πήγε κάλεσε το βασιλιά Αγαμέμνο

με αλόγατα και μ' άμαξες, κακά στο νου γυρνώντας.

Τον ανεβάζει ανήξερο στο δείπνο και κατόπι

τον κόβει σαν που κόβουνε μες στο παχνί το βώ δι.

Κανένας δεν απόμεινε του γιου του Ατρέα βλάμης,

και μήτε του Αίγιστου, παρά στους πύργους σκοτωθήκαν».

Τη συνέχεια, την αφηγείται ο ίδιος ο Αγαμέμνονας, όταν ο Οδυσσέας επισκέφτηκε τον Άδη και τον συνάντησε εκεί, πια νεκρό (λ 405 κ.ε.):

«Διογέννητε του Λαέρτη γιε, πολύτεχνε Οδυσσέα,

μήτε στα πλοία με ρήμαξε ο θεός ο Ποσειδῶνας,

κακή φουρτούνα στέλνοντας μ' ανάποδους ανέμους,

μήτε στη γης με χάλασαν οχτροί, παρά τη μοίρα

του Χάρου μου 'φερε ο Αίγιστος με την καταραμένη

γυναίκα μου, και μ' έκοψε* με κάλεσε σε δείπνο,

και σαν το βῶδι στο παχνί με σφάζει στο παλάτι.

Σε τέτοιο τέλος μ' έφερε φριχτό, κι ολόγουρά μου

σφαζόνταν κ' οι συντρόφοι μου σαν κάπροι ασπροδοντάτοι,

σε ανθρώπου πλούσιου και τρανού, που σφάζονται για γάμο,

ή για φαγί συντροφικό, ή αρχοντικό τραπέζι.

Είδες στον κόσμο αρίθμητοι νεκροί να πέφτουν άντρες

μονομαχώντας ή σμιχτά στις μάχης την αντάρα*

μα πιο πικρά θα θλίβουσιν αν τα 'βλεπες εκείνα,

στον πύργο σαν κοιτόμασταν τριγύρω στον κρατήρα,

και στα τραπέζια τα λαμπρά, με το αίμα λίμνη χάμου.

Φριχτή φωνή τότε έσυρε κ' η κόρη του Πριάμου

Κασσάντρα, σαν τη σκότωνε η πλανεύτρα η Κλυταιμνήστρα

κοντά μου* τα δυο σήκωσα τα χέρια ξεψυχώντας

με το σπαθί στα σπλάχνα μου, και πάλε χάμου πέσαν.

Και μ' άφησε η αδιάντροπη στον Άδη να πάω, και μήτε

τα μάτια μου να κλείσει αυτή, μήτε το στόμα μου ήρθε.

Άλλο φριχτότερο και πιο σιχαμερό δεν έχει

από γυναίκα που έργατα κακά στο νου της βάζει*

τέτοια κι αυτή σοφίστηκε, και γένηκε του αντρού της

σκοτώστρα* και θαρρούσα εγώ που μιας εκεί γυρίσω,

θα με δεχτούν χαρούμενα και τα παιδιά κ' οι δούλοι...».

Κατά την εκδοχή του Αισχύλου, στην ομώνυμη τραγωδία του, ο Αγαμέμνονας σκοτώθηκε από την Κλυταιμνήστρα. Ο Σοφοκλής («Ηλέκτρα») πρόσθεσε ότι η φόνισσα ακρωτηρίασε τον νεκρό Αγαμέμνονα ώστε να μην μπορεί το φάντασμά του να την κυνηγήσει και σκούπισε στα μαλλιά του το σπαθί της για να μην την βαραίνει το φονικό αλλά το κρίμα να πέσει επάνω του. Στον στίχο 445 της ομώνυμης τραγωδίας του, ο Σοφοκλής παρουσιάζει την Ηλέκτρα να λέει ότι ο Αγαμέμνονας «εμασχαλίσθη» από την Κλυταιμνήστρα. «Μασχαλίζω» σήμαινε ακρωτηριάζω τον νεκρό και δένω τα μέλη του να κρέμονται από τη μασχάλη, για να αποφύγω το μίasma.

(τελευταία επεξεργασία, 19 Απριλίου 2022)

